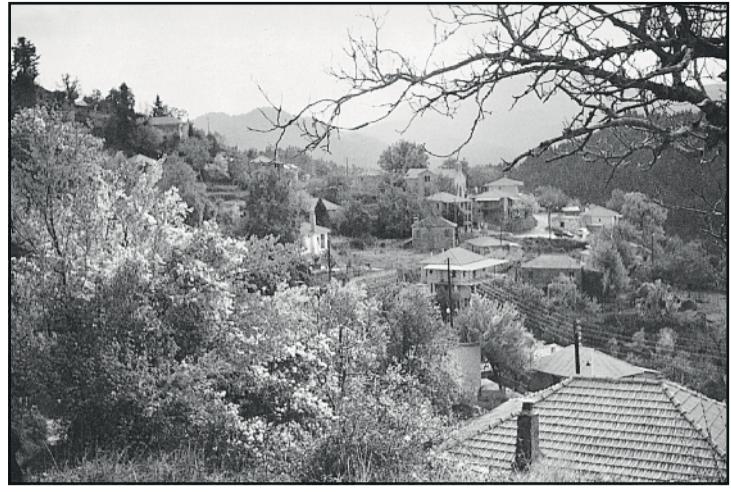

Η ΚΕΡΑΣΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ — ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 8 - 105 59 ΑΘΗΝΑ — ΤΗΛ. 210 3234288 - FAX: 210 3232504

ΕΤΟΣ 25°

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 127

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2018

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ € 0,90

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ ΣΤΑ ΠΑΛΙΑ ΚΑΛΑ ΧΡΟΝΙΑ

του Κώστα Χάρη

Από την άποψη της παράδοσης, όταν μιλάμε για παλιά καλά χρόνια, πάμε πίσω στην πριν από τον τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο εποχή. Γιατί στα χρόνια του πολέμου (1940-44), του εμφυλίου που ακολούθησε και στα μετέ-πειτα του ξενιτεμού και της βαθμιαίας ερήμιωσης, λίγο-λίγο οι σημαντικότερες παραδοσιακές εκδηλώσεις μεταλλάχτηκαν, έθωριασαν και τελικά οι περισσότερες σβήστηκαν.

Στα χρόνια εκείνα τα πριν από τον πόλεμο, στις μικρές, αλλά πολύ ζωντανές, κοινωνίες των χωριών μας, όλες οι παραδοσιακές γιορτές έπαιρναν μεγάλες διαστάσεις, καθεμιά με το δικό της χρώμα. Και προσέμονταν με μεγάλη εορταστική διάθεση.

Με ιδιάτερο ενδιαφέρον προσέμονταν οι μεγάλες γιορτές: των Χριστουγέννων, στην καρδιά του χειμώνα, και του Πάσχα την άνοιξη, με την αναγέννηση της ανθόσπαρτης φύσης. Ακολουθούσαν τα πανηγύρια, συσχετισμένα με γιορτές. Αγίων, με κορυφαίο το κύριο πανηγύρι κάθε χωριού. Καθολικά, με συμμετοχή όλων των χωριανών, και με λαμπτρότητα γιορτάζονταν επίσης οι γάμοι, τα βαφτίσια, ακόμα και τα εγκαίνια των νεόχιστων σπιτιών.

Οι γιορτές των Χριστουγέννων είχαν τη δική τους λαμπρότητα, το δικό τους έχωριστο χρώμα. Και παρότι καταχείμωνο, προκαλούσαν μια πλούσια ζεστασιά στις καρδιές των κατοίκων που απέρρεις από ιδιαίτερα χαρακτηριστικές συνθήκες, καταστάσεις και εθιμικές εκδηλώσεις.

ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ Α) ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Β) ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΟΝΟΜΑΤΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

του Σπύρου Ευαγγελόπουλου

ΜΕΡΟΣ Α'

- (Γράφοντας «Ελληνισμός») εννοούμε το σύνολο των Ελλήνων σ' όλο τον κόσμο (τους απανταχού 'Ελληνες') και τον πολιτισμό του οποίον αυτοί δημιούργησαν, ανέπτυξαν και διέδωσαν και σ' άλλους λαούς.

- «Θρησκευτικότητα» εννοούμε το θρησκευτικό συναίσθημα, την ψυχική διάθεση κάποιου να θρησκεύεται, να λατρεύει μια θεότητα και να εκτελεί τα θρησκευτικά του καθήκοντα.

- «Ονοματοθεσία» ή «ονοματοδοσία» είναι ο καθορισμός ονόματος, το ονομάτισμα, το δόσιμο ενός ονόματος σε κάποιον ή σε κάπι. Εάν η ονοματοθεσία αφορά ανθρώπους τότε έχουμε τα «ανθρωπώνυμα». Εάν αφορά τοποθεσίες έχουμε τα «τοπονύμια».

- Τη διαμόρφωση και εξέλιξη των Ελληνικών ανθρωπωνυμίων και τοπονυμίων εξετάζει η επιστήμη της Ονοματολογίας, που αποτελεί κλάδο της Γλωσσολογικής επιστήμης).

- Στο άρθρο αυτό θα ασχοληθούμε κυρίως με τα ανθρωπωνύμια (κύριο ονόμα ή βαπτιστικό, επώνυμο, ψευδώνυμο, παρώνυμο ή πρόσθετο ονόμα/πατροσύνικο) με παραδείγματα-ονόματα που υπάρχουν στα Δημοτόγυρα και Μητρώα του χωριού μας, από τον 19 ο αιώνα έως και σήμερα.

- Πότε άρχισε η ονοματοθεσία του ανθρώπου δε γνωρίζουμε. Στο γήνωστο παρελθόν, μέσα στο πλήθος απόμων παρουσιάστηκε η ανάγκη να δοθεί κάποια ονομασία στο κάθε άτομο, ώστε να αποκτήσει μία αυτονομία, να συνεννοείται με τους άλλους ανθρώπους, να σηματίζει ομάδα, κοινωνία.

Το φυσικό σκηνικό, περίλαμπτρα κατάσπιρο. Τα πάντα μέσα στα χωριά μας και στη γύρω φύση, κατά κανόνα, σκεπασμένα απ' το χιόνι. Το κρύο του έξω -ένα κρύο «χοντρό», όπως το χαρακτήριζαν οι ντόπιοι- ανάδειχνε ακόμα πιο πολύ την αντίθεση της ποθητής ζεστασιάς που ανάδινε στο εσωτερικό των σπιτιών το μέρα-νύχτα αναμμένο τζάκι. Θημωνιές στο τζάκι τα ξύλα, χοντρά και λιανά, δέντρινα και ελατίσια. Κι οι φλόγες, γλιστρώντας ζωηρά ανάμεσά τους, δες ζέσταιναν μόνο το χώρο αλλά και τις καρδιές των ανθρώπων, αναδεύοντας βαθιά στην ψυχή τους την αγαλλίαση της θαλπωρής που το αρχαϊκό στοιχείο της φωτιάς συνόδευε, διαμέσου των αιώνων, την πορεία του ανθρώπινου γένους.

Κι ο καπνός, που άλλοτε πικνός κι άλλοτε ανάριος ξεχυνόταν από τις καπνοδόχους των σπιτιών στην ατμόσφαιρα, συμπλήρωνε τη γραφικότητα των οικισμών και συγχρόνως την αίσθηση της ζωντανίας των σπιτιών με τις πολυμελείς, κατά κανόνα τότε, οικογένειες.

Την περίοδο αυτή, όπως κι όλο το τρίμηνο του χειμώνα, οι κάτοικοι των χωριών μας είχαν αποσώσει τις δουλειές τους. Δεν είχαν ούτε καλλιέργειες ούτε τα συνηθισμένα ταξίδια για ανταλλαγές και γενικά για διάθεση των προϊόντων τους. Είχαν μαζέψει όλες τις προμήθειες για το χειμώνα και ξεκουράζονταν. Απόμενε μόνο ή εύκολη φροντίδα για τα οικόσιτα.

Οι άντρες κατανάλωνταν αρκετές ώρες στα καφενεία, κουτσοποίοντας, ψιλο-χαρτοπαίζοντας και, όπως συνήθως, φιλονικώντας για τα κοινά.

Συνέχεια στη σελ. 3

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΙΕΡΕΑ

Αγαπητοί μου Αδελφοί

Η Αγάπη του Θεού να μας αξιώσει και φέτος, να υποδεχτούμε την κορυφαία γιορτή των Χριστουγέννων. Την Ενανθρώπιση του Θεού Λόγου. Την έλευση στον κόσμο του λυτρωτή μας Κυρίου. Οι πιστοί για μία ακόμη φορά καλούμαστε να οδηγηθούμε νοερά συν Βηθλεέμ.

«Δεῦτε ίδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός,...»

Καλούμαστε να έλθουμε στο σπήλαιο. Να σταδιούμε μπροστά στη Φάτνη. Να δούμε με τα μάτια της ψυχής. Το Μέγα και Παράδοξο μυστήριο.

«Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον!...»

Και να αναλογιστούμε τι έχει να πει η Φάτνη στην οποία ο Χριστός μας ανακάλυψε ως θρέφος.

Σας εύχομαι Καλά και Ευλογημένα Χριστουγεννα και η ανατολή του Νέου Έτους να μας εύη έν Ειρήνη.

Ο Ιερέας π. Γεώργιος Χαρονικολάου

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΑ

Ο Σύλλογος Κερασιωτών Δωρίδος σας προσκαλεί στην κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Η εκδήλωση μαζί με συνεστίαση θα γίνει την Κυριακή 28 Ιανουαρίου, 12 το μεσημέρι στο Κέντρο Διασκέδασης «Το Κέρας της Αμάλθειας», (πρώην Κέφι), Ελλησπόντου 41, Πλατεία Υμηττού.

Θα μας διασκεδάσει το συγκρότημα του Λουκά Κιντώνη, με παραδοσιακή μουσική και δημοτικά τραγούδια.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

Αγιασμό και Κοπή της Πίτας από τον παπά του χωριού μας, Πρώτο πιάτο, Δευτέρο πιάτο, άφθονο κρασί και αναψυκτικά, Μουσική και χορό, Φρούτο.

Τιμή κατ' άτομο 20 ευρώ. Τα παιδιά 15 ευρώ.
Παρακαλείσθε όπως επιβεβαιώσετε μέχρι τις 20 Ιανουαρίου την συμμετοχή σας στα τηλέφωνα 6946 452221 & 6974 886130 για να μπορέσουμε να απαντήσουμε στους υπευθύνους του Κέντρου για την οργάνωση του.

Παρακαλούνται όσα παιδιά θέλουν να συμμετάσχουν στο χορευτικό του Συλλόγου να δηλώσουν τη συμμετοχή τους στα ως άνω τηλέφωνα

23ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΗΣ ΟΜ/ΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΗΣ Β.Δ. ΔΩΡΙΔΑΣ

Στη τοποθεσία Πρατά Λάκκος, η Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Δ Δωρίδος διοργανώσει με την υποστήριξη του Δήμου Δωρίδας το 23ο ετήσιο αντάμωμα των χωριών της Β.Δ. Δωρίδας.

Η συμμετοχή των μελών των συλλόγων και πολλών κατοίκων από πολλά διαμερίσματα του Δήμου Δωρίδας υπήρχε ικανοποιητική και η όλη γιορτή με τη δημοτική μουσική και τους παραδοσιακούς χορούς.

Ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Τρίγκας Γιάννης αναφέρθηκε στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ορεινά χωριά της Δωρίδας και οτι η ομοσπονδία θα συνεχίσει να αγωνίζεται για την αντιμετώπισή τους.

Ο Δήμαρχος κ. Γιώργος Καπετζώνης, ευχήθηκε το επόμενο Αντάμωμα να γίνει κατω από καλύτερες συνθήκες και τόνισε ότι ο Δήμος Δωρίδας θα είναι παραστήτη

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ ΣΤΑ ΠΑΛΙΑ ΚΑΛΑ ΧΡΟΝΙΑ

Συνέχεια από σελ. 1. Οι γυναίκες στο νοικοκυριό, αρκετά απασχολημένες, αλλά και ευχαριστημένες, γιατί περιορίζονταν μόνο σ' αυτό κι ήταν απαλλαγμένες, την εποχή αυτή, από την επιπρόσθετη, τις άλλες εποχές του έτους, απασχόληση με την καλλιέργεια.

Επίκεντρο του εορταστικού κλίματος ήταν οι γιορτές των Χριστουγέννων, του Αγίου Βασιλείου με την Πρωτοχρονιά, των Θεοφανείων, τ' Αϊ-Πανιού. Περίλαμπρες θρησκευτικές ακολουθίες και, συνυψασμένες με τις γιορτές, εντυπωσιακές κοινωνικές εκδηλώσεις: «βίζιτες» σε εορτάζοντες, τοιμπούσια, διασκεδάσεις.

Οι βίζιτες αυτές είχαν έναν ιδιάζοντα χαρακτήρα: Οι οικογένειες που κάποιο μέλος τους είχε την ονομαστική του εορτή «έστρωναν» πλούσιο τραπέζι για να δεχτούν τους επισκέπτες που θα περνούσαν για ευχές. Άπλωναν στην «καλή» την κάμαρα, σε τραπέζι ή τραπέζια, πιάτα με γλυκά -συνήθως μπακλαβάδες, κουραμπιέδες, τηγανίτες- αλλά και με διάφορους μεζέδες, πίτες, τυριά. Επίσης κανάτες με κρασί. Και δεν ήταν λίγοι οι επισκέπτες. Δεν ήταν μόνο οι συγγενείς και φίλοι των εορτάζοντων. Κατά το έθιμο, μετά τον εκκλησιασμό, όλοι οι άνδρες περνούσαν ομαδικά από τα σπίτια των εορτάζοντων και κερνιόνταν με ό,τι τους άρεσε απ' τα απλωμένα εδέσματα. Περνούσαν όλοι απ' όλους τους εορτάζοντες. Την ημέρα, μάλιστα, της πρωτοχρονιάς περνούσαν απ' όλα τα σπίτια του χωριού, από τη μια άκρη ως την άλλη, κι όχι μόνο απ' τους Βασιλήδες και τις Βασιλικές. Γρήγορα τό ρίχναν στους μεζέδες και στο κρασί, άναβε το κέφι, και η βίζιτα συνεχίζοταν ώς το βράδυ, με τραγούδια, με χορούς, σε μερικές περιπτώσεις και με τα παρατράγουδα της κρασοκατάνυξης,

Το φαγόποτι στην περίοδο αυτή των εορτών των Χριστουγέννων, γενικά ήταν ιδιαίτερα πλούσιο. Κι όπως είναι φυσικό συνέβαλε αποφασιστικά στην εορταστική λαμπρότητα. Το διατροφικό πλούτο εξασφάλιζε κυρίως η αφθονία χοιρινού κρέατος που διέθετε κάθε οικογένεια, εκτρέφοντας όλο το χρόνο ένα γουρουνί, το οποίο θυσίαζε στις παραμονές των Χριστουγέννων.*

Το χριστουγεννιάτικο φαγόποτι άρχιζε εντυπωσιακά από το πρωινό της ημέρας των Χριστουγέννων. Ο εκκλησιασμός, στον οποίο συμμετέχουν όλοι, μικροί και μεγάλοι, γινόταν τη νύχτα σε μια λαμπρή υποβλητική ατμόσφαιρα και τελείωνε το πρωί, με το χάραμα. Επιστρέφοντας οι χωριανοί από την εκκλησία στο σπίτι, προγευμάτιζαν χορταστικά με την πεντανόστιμη παραδοσιακή «ματιά» (το παχύ έντερο του χοιρινού, παραγεμισμένο με κομματάκια εντόσθια, μυριστικά και μπαχαρικά). Κι αυτό ύστερα από την αυστηρή νηστεία πολλών εβδομάδων !!

Το κρέας του χοιρινού, ψητό στα κάρβουνα ή μαγειρεμένο σε μια ποικιλία νόστιμων παρασκευασμάτων, αποτελούσε καθημερινό, σχεδόν, φαγητό στην περίοδο των γιορτών. Την ευωχία ολοκλήρωνε το άφθονο βαρελίσιο σπιτικό κρασί, βγαλμένο από τ' αμπέλια και τις κληματαριές των ίδιων των νοικοκυριών. Στις μέρες αυτές, κάνοντας επισκέψη σ' ένα σπίτι, συνηθισμένη για κέρασμα ήταν η τακτική να ρίχνουν στα κάρβουνα ένα κομμάτι χοιρινό και να σου το σερβίρουν συνοδευόμενο κι από την κανάτα με το κρασί.

Τη χαρμόσυνη ατμόσφαιρα των ημερών αυτών στα χωριά μας λάμπρουν ακόμα περισσότερο και η παρουσία ενός ικανού αριθμού επισκεπτών, κυρίως ζενιτεμένων μελών των οικογενειών, τα οποία έρχονταν να γιορτάσουν τις μέρες αυτές με τους δικούς τους.

Ξεχωριστό τόνο ζωντάνιας έδιναν τις μέρες αυτές στα χωριά μας τα παιδιά. Και δεν ήταν λίγα, αφού ο καλός Θεός «έστελνε» τότε σε κάθε οικογένεια τέσσερα, πέντε ή και περισσότερα (ενώ τώρα....). Ένοιωθαν ευτυχισμένα όχι μόνο γιατί χόρταναν το παιχνίδι, αφού είχαν δεκαπέντε μέρες σχολικές διακοπές, αλλά και γιατί είχαν κι αυτά το δικό τους μερίδιο στις εορταστικές εκδηλώσεις. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα παιδιά είχαν τα κάλαντα (Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά) που τους απέδιδαν, σε πενταροδεκάρες έστω, σημαντικό για τα δικά τους μέτρα χαρτζηλίκι, κάτι άγνωστο τότε στην καθημερινή τους ζωή.

Παρακολουθούσαν επίσης με χαρά και τα γενικά εορταστικά «δρώμενα» αυτών των ημερών. Σε μερικά συμμετέίχαν και τα ίδια. Στις οινομαστικές γιορτές, για παράδειγμα, τους επιτρεπόταν να ακολουθούν κι αυτά, σε μικρή ωστόσο απόσταση, τις «βίζιτες» των μεγάλων. Μόνο που δεν επέλεγαν τα ίδια το κέρασμά τους, όπως οι μεγάλοι. Οι νοικοκυρές τα φίλευαν ανάλογα με το τι είχε ξεμείνει από τους μεγάλους, κι αυτό μερικές φορές δεν ήταν άλλο από τις τηγανίτες.

Χάζευαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και το σφάξιμο των γουρουνιών, χωρίς βέβαια να τα αγγίζει η ωμότητα του θεάματος, αφού ήταν εξοικειωμένα με ανάλογες παραστάσεις στη ζωή του χωριού. Υπήρχε σ' αυτό κι ένα πρόσθετο κίνητρο: η διεκδίκηση της «φούσκας», της κύστης του θυσιαζόμενου γουρουνιού, την οποία τα παιδιά φούσκωναν και «άργαζαν» (χτυπώσαν φουσκωμένη για να μεγαλώσει), προκειμένου να τη χρησιμοποιήσουν για μπαλόνι. Ο Άι' Βασίλης, βλέπετε, δεν τα κατάφερνε, τα χρόνια εκείνα, να ταξιδέψει ως τα απομακρυσμένα χωριά μας, για να μοιράσει κι αυτά τα παιδιά χριστουγεννιάτικα δώρα!

***Σημείωση για το κεντρικό διατροφικό στοιχείο της περιόδου των Χριστουγέννων, το χοιρίνο**

Κάθε οικογένεια αγόραζε, συνήθως νωρίς το φθινόπωρο, ένα χοιρίδιο για τα Χριστούγεννα της επόμενης χρονιάς. Δηλαδή, στην περίοδο Οκτωβρίου-Δεκεμβρίου έτρεφαν δύο γουρουνία. Το παλιό για τα Χριστούγεννα της τρέχουσας χρονιάς και το νέο για τον άλλο χρόνο. Στους 14-15 μήνες εκτροφής, το καθαρό βάρος του χοιρινού έφτανε ή καὶ επερνότας τις εκατό οκάδες.

Το ένα τρίτο περίπου του βάρους αυτού ζύγιζαν οι πασταρίες του λίπους, οι οποίες, αποχωρίζομενες από το λοιπό κρέας, κομματιάζονταν, λιώνονταν με βράσιμο στο καζάνι και εξασφάλιζαν στην οικογένεια το λίπος της χρονιάς, τη «γλίνα», την οποία συντηρούσαν σε μεγάλα δοχεία τενεκεδένια ή πήλινα. Από τα κομμάτια τις πασταρίες, μετά το λυώσιμο, απέμεναν κατάλοιπα ιστών κρέατος, οι «τσιγαρίθρες», που διατηρούνταν για αργότερα, όταν το νωπό κρέας θα είχε πια ξεδευτεί.

Σημαντικό συντηρήσιμο γι' αργότερα παρασκεύασμα ήταν τα γωνσά μας λουκάνικα. Τα έντερα γεμίζονταν με κομματάκια χοιρινό κρέας, ανακατεμένα με φυτικά «μωριστικά» και μπαχαρικά, και αρματίζονταν σε μακριά κοντάρια, που κρεμιόνταν στο φωτογόνη, ψηλά, κοντά στο ταβάνι. Εκεί, με την επιδραση και του καπνού, στέγνωναν και μπορούσαν να διατηρηθούν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Οι νοικοκυρές στα λουκάνικα που παρασκεύαζαν λογάριαζαν και μερικά επιπλέον, μάλιστα πιο περιποιημένα, πιο κρεατωμένα, προκειμένου (κατά το φιλότιμο έθιμο) να φιλέψουν μ' αυτά συγγενείς ή φίλους που ζύσαν στις πόλεις.

Προσφορές και ερισχύσεις

Εις μνήμην

Χαλιοής Κων/νος στη μνήμη του παππού του Κων. Σκουρή.....50,00 € Γκάνου Αικατερ. στη μνήμη του συζύγου της Βασιλείου.....20,00 € Ευαγγελόπουλος Σπύρος. Ας υποκλιθούμε στην ιερή μνήμη του Τριαντάφυλλου Γεωργίου Αλεξοπούλου, αξιόλογον με μεταπτυχιακές σπουδές. Εκπαιδευτικό, Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης (Δ.Ε.), Νομαρχιακό Επιθεωρητή, Προϊσταμένου των Εκπαιδευτικών Περιφερειών Δ.Ε. των Νομών Πρεβέζης, Αρτας και Λευκάδας, πρότυπου οικογενειάρχη συνεχιστή της ονομαστής φήμης των γονέων του και αδελφών, λάτρη και ευεργέτην της Κερασιάς.....100,00 €

Για την εφημερίδα

Χάρος Κώστας.....	300,00 €
Χάρος Τάσος	100,00 €
Βιζούνης Αλέκος.....	100,00 €
Αναγνωστόπουλος Παύλος.....	100,00 €
Γκάνος Νικηφόρος.....	100,00 €
Κοντός Θανάσης.....	20,00 €
Αδρασκέλας Αντώνιος.....	20,00 €
Βρέττας Βασίλης.....	25,00 €
Βρέττας Λευτέρης.....	25,00 €
Καραδήμας Βασίλης.....	10,00 €
Γρυπάρη Ιωάννα.....	15,00 €
Γρυπάρη Ειρήνη.....	15,00 €
Γούσιος Θεόδωρος και Γιάννα Υφαντή.....	50,00 €
X"αθανασιάδου-Καλογήρου Τζένη.....	20,00 €

Για σκοπούς του Συλλόγου

Σκουρή Κούλα.....	20,00 €
Γκάνος Ιωάννης.....	10,00 €
Ελευθερόπουλος Γιώργος.....	40,00 €
Χούσσος Κωνσταντίνος.....	20,00 €
Πίτσιου Δέσποινα.....	20,00 €
Γκάνος Γεώργιος του Δημ.....	20,00 €
Υφαντής Γιώργος.....	20,00 €
Κοντός Γιώργος.....	10,00 €
Μακρή Ζωή.....	10,0

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Ο Γεώργιος Κοντός του Αθανασίου και η Νάντια Σκαλιστήρα του Ηρακλή στις 6 Απριλίου 2017, έφεραν στον κόσμο ένα χαριτωμένο αγόρακι.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου και η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας εύχονται να τους ζήσει και να είναι καλότυχο και ευτυχισμένο!

• Στις 10 Απριλίου 2017 απέκτησαν το δεύτερο κοριτσάκι τους, η Νάνσυ Μπουλουγούρη (Καραδήμα) και ο Θεοδωρής Παλασκώνης, στο μαιευτήριο Ιασώ, η πριγκίπισσά τους, έκανε το πρώτο της χαμόγελο και έδωσε χαρά σε όλη την οικογένεια. Έτσι συμπληρώνει άλλο ένα μέλος την ευτυχισμένη όμορφη οικογένειά τους και όλοι τους ρίχνουμε με το μαγικό μας ραβδακι, πολλές πολλές ευχές, για να είναι καλότυχο και γερό!

• Ο Νίκος Παπαδόπουλος και η Ζωή Χάρου απέκτησαν ένα κοριτσάκι στις 17 Μαΐου 2017.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου και η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας εύχονται να τους ζήσει και να είναι καλότυχο και ευτυχισμένο!

• Είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσουμε, την χαριόσυνη είδηση της γεννήσης του γιού του Αριστομένην Καραδήμα (του Βασιλείου και της Κωνσταντίνας) και της Βίκυς Χατζηλιάδου (του Πάρη και της Αλίκης). Ο όμορφος πρίγκηπας τους γεννήθηκε στο νοσοκομείο «ΡΕΑ», στις 27 Ιουλίου 2017 σκορπίζοντας χαρά σε όλη την οικογένεια. Ευχόμαστε οι καλές του νεράιδες να είναι πάντα δίπλα του, να του πραγματοποιήσουν, όλα τα όνειρα του και να είναι υγιές και καλότυχο. Να σας ζήσει ο λεβεντάκος σας και να τον καμαρώνετε!

• Ένα Αστέρι έπεσε από τον ουρανό και προσγειώθηκε στην αγκαλιά του νέου όμορφου, αγαπημένου ζευγαριού, με τη γλυκύτητα της μαμάς Κωνσταντίνας Θεοδωρόπουλου του Αθανάσιου, και τη γοητεία του μπαμπά Δημήτριου Γκάνου του Βασιλείου. Η αφίξη έγινε στις 19 Σεπτεμβρίου 2017, στο μαιευτήριο «ΜΗΤΕΡΑ» και μας έχει συναρπάσει όλους η λάμψη από την ομορφιά της κορούλα σας.

Ο Σύλλογος Κερασιάς σας εύχεται τα καλύτερα για την κορούλα σας και να φτάσει στην κορυφή γερή και δύνατη και να είστε πάντα ενωμένοι και ευλογημένοι με το θεό αυτό δώρο!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Σε μια από τις σημαντικότερες στιγμές της ζωής τους, παρευρεθήκαμε συγγενείς και φίλοι για να συμμετέχουμε στην ιδιαίτερη χαρά ενός νέου ευτυχισμένου ζευγαριού, του συγχωριανού μας Αντώνη Καραδήμα (του Βασιλείου Καραδήμα και της Κωνσταντίνας) και

της Ελένης Κομίνη. Βάφτισαν τη μονάκριβη κορούλα τους, πολύτιμος καρπό της αγάπης τους και ολοκλήρωσης τους. Σε αυτήν την ανεκτίμητα όμορφη αίσθηση της ευλογίας του παιδιού τους, η γλυκιά νεράιδα τους φωτίστηκε παίρνοντας το όνομα της γιαγιάς Ελευθερία κάνοντας περήφανους τους γονείς, παππούδες και γιαγιάδες, δίνοντας τη χαρά της συνέχειας της παράδοσης του ονόματος, στη ζωή που πορεύμαστε, αλλά δίνοντας και ένα όνομα εξιμωνώντας αυτό το σημαντικό ιδεώδες της ελευθερίας που πρέπει όλοι να αγνούντας για να την αποκτήσουμε.

Η βάφτιση πραγματοποιήθηκε στον Ι. Ν. Αγ. Τριάδας Θρακομακεδόνων, στις 28 Μαΐου 2017. Στη συνέχεια ακολούθησε δεξίωση στο κτήμα «jockey». Ευχόμαστε στον νονό, Μάριο Λειβαδιώτη να είναι άξιος σε αυτό το θεόσταλτο έργο του.

• Στις 2 Ιουλίου 2017, στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Χαλανδρίου το ζεύγος Αικατερίνη Δ. Λιάρου και Χάρη Σπυρίδη βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Αγγελική - Μαρία. Νονές ήταν η Μάγδα και η Φανή Τασούλα

• Με μεγάλη μας χαρά σας ανακοινώνουμε την βάφτιση του γιου του Κώστα Ράπτη και της Νατάσας Πρερέ. Το όνομα αυτού Χαράλαμπος. Είμαστε πάντα δίπλα στις μεγάλες στιγμές του νέου αυτού ζευγαριού και συγχωριανούς μας που βρίσκονται στην Αμερική και προοδεύουν στη ζωή τους. Η βάφτιση έγινε στις 11 Σεπτεμβρίου 2017, στο Saint Nicolas Greek Orthodox Church στο Flushing. Ο Νονός του παιδιού Τέλλης Παλεάτσος από τη Σάμο να είναι άξιος και πάντα δίπλα στο νεοφύτο Χαράλαμπο.

• Την 1η Οκτωβρίου 2017 ο Θάνος και η Φαίη Ελευθεροπούλου έφεραν στον κόσμο ένα υγιέστατο & χαριτωμένο κοριτσάκι και πρόσφεραν μοναδική χαρά στους γονείς τους, Γιώργο & Ασημίνα.

• Ο Νίκος Παπαδόπουλος και η Ζωή Χάρου βάπτισαν την κόρη τους στις 2 Δεκεμβρίου 2017 στον Άγιο Νικόλαο Αμαρουσίου. Το όνομα αυτής Αναστασία

Το Δ.Σ. του Συλλόγου και η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας εύχονται να τους ζήσουν και να είναι καλότυχα και ευτυχισμένα!

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τριαντάφυλλος Αλεξόπουλος

Ο δάσκαλος Τριαντάφυλλος Αλεξόπουλος «έφυγε» πλήρης ημερών, τον Ιούλιο του 2017, στα 91 του χρόνια, έχοντας στο πλάι του την πολυαγαπημένη του σύζυγο, Ουρανία, και τα τρία του παιδιά, Πολυξένη, Γιώργο και Γεωργία. Γεννήθηκε στην Κερασιά το 1926, τρίτος κατά σειρά γιος του δάσκαλου και παπά Γεώργιου και της αεικίνητης Πολυξένης, αδερφός του Αλέκου, της Ασημίνας, του Κώστα και του Βασίλη.

Φιλομαθής και εργατικός, ο Τριαντάφυλλος έδειξε από νωρίς την κλίση του για τα γράμματα και την Ιστορία. Σπούδασε στην Παιδαγωγική Ακαδημία και ως νέος δάσκαλος ευτύχησε να διοριστεί στο Δημοτικό Σχολείο της αγαπημένης του Κερασιάς, που τότε έσφυζε από ζωή και δεκάδες μικρούς μαθητές. Στις δεκαετίες που ακολούθησαν, εργάστηκε ως εκπαιδευτικός σε σχολεία στην Αττική και άλλες περιοχές της Ελλάδας -ακόμα και σε ακριτικά χωριά, όπως το Νευροκόπι- κερδίζοντας παντού την εκτίμηση των μαθητών και συναδέλφων του λόγω του ήθους, της σεμινότητας και της σπάνιας αφοσίωσης με την οποία προσέγγιζε το λειτούργημα του παιδαγωγού.

Πάντα πράσιν και μετρημένος στις εκδηλώσεις του, διατηρούσε έναν σχεδόν νεανικό ενθουσιασμό για κάθε τι νέο μπορούσε να μάθει, να γνωρίσει και να κατανοήσει. Έτρεφε βαθιά εκτίμηση για τη ζωή και συμπεριφερόταν με σπάνιο σεβασμό σε όλους -ανεξαιρέτως- τους ανθρώπους. Πριν τη συνταξιοδότησή του, υπηρέτησε για πολλά χρόνια ως Επιθεωρητής Δυτικής Ελλάδας, έχοντας ως μόνιμη πλέον έδρα την Πάτρα. Στην πόλη αυτή θα έκανε την οικογένειά του και θα διέμενε σταθερά έως και το τέλος της ζωής του χωρίς να ξεχνά ποτέ την Κερασιά, την οποία επισκεπτόταν μαζί με τα αδέρφια και τα παιδιά του καλοκαίρι για να «βρει γαλήνη τη ψυχή του».

Καλό ταξίδι Τριαντάφυλλε.

Έκανες τον κόσμο μας πιο πλούσιο με την αγάπη σου. Τα παιδιά σου

Ο Σύλλογος Κερασιωτών εκφράζει τα βαθειά του συλλυπητήρια στην οικογένειά της.

Παναγιώτης Δαρακλής

Ο Παναγιώτης Δαρακλής γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Καλλιθέα το 1934. Είναι το τρίτο παιδί του Γιώργου και της Λαμπρινής Δαρακλή.

Μετά την αποφοίτηση του από το 6αθέσιο Γυμνάσιο, στη συνέχεια παρακολούθησε μαθήματα Γερμανικών και αποφοίτησε από το Goethe Institut Athen. Υπηρέτησε στο ΓΕΣ με τον βαθμό του Έφεδρου Ανθυπολοχαγού.

Το 1952 ανέλαβε την οικογενειακή επιχείρηση με το Εμπόριο ξυλείας στον Πειραιά και πρωτολειτούργησε εργοστάσιο ασχολούμενο με την Ναυτιλία, το οποίο το 1978 επεκτάθηκε. Το 2006 έγινε η μετεγκατάσταση του εργοστασίου στον Ιδιόκτητο χώρο του ΒΙΠΑ Σχιστού.

Ήταν ξυλέμπορος 66 χρόνια και 41 χρόνια στο Μεταποιητικό κλάδο.

Το 1970 παντρεύτηκε την Ελένη Δαρακλή και απέκτησε τον Γιώργο και την Ιωάννα.

Ο Παναγιώτης Δαρακλής είχε αναπτύξει από χρόνια πολυσχίδη κοινωνική δράση. Συμμετείχε σε διάφορους συνδέσμους, ως ακολούθως:

Από τον Απρίλιο του 1972 ήταν στο Συμβούλιο του Εμπορικού Συλλόγου και του Επιμελητηρίου Πειραιώς.

Από το 1983 διατέλεσε Αντιπρόσεδρος του Εμπορικού Τμήματος και από το 1985 Πρόεδρος του Εμπορικού Τμήματος.

Ήταν 12 χρόνια Πρόεδρος Ξυλεμπόρων Πειραιώς, Αντιπρόσεδρος του Ελληνοουκρανικού Επιμελητηρίου και Μέλος των φίλων του Αρχαιολογικού Μουσείου Πειραιώς.

Ο Σύλλογος Κερασιωτών εκφράζει τα βαθειά του συλλυπητήρια στην οικογένειά της.

Ελένη Σαμόλ